

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana ve věci

žalobce: **Ing. J. T.**
bytem X
zastoupený Mgr. Sandrou Podskalskou, advokátkou
sídlem Údolní 567/33, Brno

proti

žalovanému: **Obecní úřad Bílovice nad Svitavou**
sídlem Masarykova 31, Brno

za účasti: **K. K.**
bytem X
zastoupený JUDr. Eliškou Chobolovou, advokátkou
sídlem Cihlářská 19, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.6.2018, sp. zn. S-774/2018/BNS-SU, č.j. 957/2018/BNS/SÚ,

takto:

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se z účtu Krajského soudu v Brně **vrací** zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou zdejšímu soudu dne 21.6.2021 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného – kolaudačního souhlasu ze dne 11.6.2018, sp. zn. S-774/2018/BNS-SU, č.j. 957/2018/BNS/SÚ, vydaného podle § 122 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby osoby zúčastněné na řízení (stavebníka) „malé dětské hřiště Řícmanice“ na pozemku parc. č. 651/17, 652/3, 652/4, 652/5 a 652/6 v katastrálním území Řícmanice provedené podle dodatečného povolení stavby ze dne 18.4.2017, sp. zn. S-1978/2016/BNS-SU, č.j. 657/2017/BNS/SÚ. Účelem stavby je sloužit jako kluziště, pro hokej, in-line hokej, florbal, nohejbal, volejbal, streetbal, tenis, dětskou malou kopanou apod. pro 25 až 125 dětí, včetně sociálního zázemí (půjčovna, sklad, šatna s WC, nářadovna).

2. V žalobě žalobce uvádí, že dodatečným povolením stavby byl stavebníkovi nařízen zkušební provoz stavby, který byl následně prodlužován. Žalobce však nebyl účastníkem řízení o prodloužení zkušebního provozu a nebylo mu ani oznámeno vydání kolaudačního souhlasu. Žalobce tvrdí, že se o vydání kolaudačního souhlasu dozvěděl až dne 19.4.2021, kdy nahlížel do správního spisu.
3. Důvodem k podání žaloby je podle žalobce závadný postup stavebního úřadu při kolaudaci stavby, neboť žalobce je coby vlastník vedlejší nemovitosti nadměrně zatížen hlukem. Skutečnost, že lze u stavby během provozu předpokládat zvýšené obtěžování hlukem a narušení pohody bydlení, bylo podle žalobce zohledněno při dodatečném povolení stavby, kterým byly stanoveny požadavky na provedení a užívání stavby. Během kolaudace však nebylo ověřeno, zda jsou u stavby přijata odpovídající opatření na eliminaci nebo alespoň zmírnění těchto negativních vlivů; stavba je v jakémkoli ročním období pravidelně využívána sportovními mužstvy, dětskými oddíly i jednotlivci, kteří zde hrají převážně hokej či jeho letní varianty. Při praktikování tohoto sportu jsou do širokého okolí slyšet hlasité zvuky puku/míče narážejícího o mantinely hřiště. Podle žalobce je dále povrch hrací plochy v zimních měsících několikrát za den upravován rolbou, což je významný zdroj hluku, který nebyl při kolaudaci stavby vůbec brán v potaz. V zimním období je pak hluk pocházející ze stavby ještě znásoben nepřetržitým chlazením hrací plochy chladicím zařízením.
4. Zdejší soud se nejprve zabýval splněním podmínek věcné projednatelnosti žaloby.
5. Podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 72 odst. 4 s.ř.s. nelze zmeškání lhůty prominout.
6. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17.9.2019, č.j. 1 As 436/2017-43, jsou souhlasy vydávané stavebním úřadem, zejména podle § 96, § 106, § 122, § 127 a § 128 stavebního zákona, rozhodnutími správního orgánu dle § 65 odst. 1 s.ř.s.: *„Rozšířený senát dospěl k závěru, že soudní ochrana poskytovaná proti souhlasům vydávaným dle stavebního zákona v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu nesplňuje požadavky vyplývající z mezinárodního a ústavního práva na efektivnost poskytované soudní ochrany. Účinná soudní ochrana naopak může být poskytnuta v řízení o žalobě proti rozhodnutí. S tímto řešením koresponduje i skutečná povaha souhlasů. Ačkoli totiž souhlasy vydávané dle stavebního zákona nepředstavují rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 67 správního řádu, jedná se o formalizované úkony správního orgánu v rámci jeho zákonem stanovené pravomoci, vztahující se ke konkrétní věci a adresované individuálně určeným jednotlivcům, zakládající, popř. měnící jejich práva a povinnosti za zákonem stanovených podmínek. Zákon také podrobně stanoví náležitosti těchto souhlasů a postup při jejich vydávání. Takové akty jsou způsobilé být předmětem soudního přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. a v případech zjištění jejich nezákonnosti mohou být zrušeny, čímž bude žalobci zkrácenému na jeho právech nezákonným souhlasem poskytnuta účinná soudní ochrana. Povaze těchto souhlasů rovněž lépe vyhovuje retrospektivní povaha soudního přezkumu rozhodnutí správních orgánů zakotvená pro řízení o žalobě proti rozhodnutí*

správního orgánu v § 75 odst. 1 s. ř. s., jakož i projednací a koncentrační zásada obsažená v § 75 odst. 2 a § 71 odst. 2 větě druhé s. ř. s.“

7. Podle § 122 odst. 1 věty první stavebního zákona (ve znění k datu, kdy byl vydán předmětný kolaudační souhlas) vydává souhlas na žádost stavebníka příslušný stavební úřad. Podle § 122 odst. 4 stavebního zákona se souhlas doručuje stavebníkovi, vlastníkovi stavby, pokud není stavebníkem, místně příslušnému obecnímu úřadu, pokud není stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenského nebo jiného stavebního úřadu. Souhlas nabývá právních účinků dnem doručení stavebníkovi.
8. Z uvedené právní úpravy plyne, že žalobci (na rozdíl od řízení o vydání povolení předmětné stavby, v němž účastníkem byl) nesvědčí právo účastenství v řízení o vydání kolaudačního souhlasu, a tudíž mu kolaudační souhlas ani nemohl být doručován; to však neznamená, že by vydáním kolaudačního souhlasu žalobce nemohl být zkrácen na svých právech, pokud by kupř. došlo ke kolaudaci stavby realizované v rozporu s podmínkami vymezenými v rozhodnutí o stavebním povolení. Nejvyšší správní soud již dříve připustil (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18.9.2012, č.j. 2 As 86/2010-76, č. 2725/2013 Sb. NSS), že vydáním nezákonného souhlasu mohou být třetí osoby zkráceny na svých právech jak procesních, tak i hmotných, proto musí být proti souhlasům zajištěna soudní ochrana (dříve cestou žaloby na ochranu před nezákonným zásahem), přičemž tento závěr nebyl výše citovaným usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17.9.2019, č.j. 1 As 436/2017-43, jakkoli zpochybněn. *„Kolaudační souhlas není možno vidět izolovaně bez zohlednění předcházejících fází řízení. Kolaudační souhlas je završením předcházejících fází územního a stavebního řízení. Je jím stvrzováno, že stavba byla umístěna a povolena v souladu se zákonem, a jako takovou ji lze užívat... Pokud pak stěžovatelé namítali, že kolaudační souhlas se nedotýká práv žalobce, nelze s nimi souhlasit již z toho důvodu, že předmětná stavba přímo sousedí s domem umístěným na pozemku ve vlastnictví žalobce. V usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010 - 76 (i z tohoto důvodu shora podrobně rekapitulován) bylo Nejvyšším správním soudem konstatováno, že vydání nezákonného souhlasu může nastolit závadný stav, který může spočívat mj. právě v dotčení práv k sousednímu pozemku (stejně tak srov. i rozsudek ze dne 8. 8. 2012, č. j. 8 As 84/2011 - 208).“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.2.2017, č.j. 7 As 325/2016-69).
9. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je tedy myslitelné, že i ten, kdo není účastníkem správního řízení, může být pravomocným správním rozhodnutím zkrácen na svých právech (dále kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.2.2014, č.j. 4 Ads 107/2013-29). Podle zdejšího soudu to však neznamená, že v takových případech, kdy jsou třetí osoby výjimečně dotčeny na svých právech rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., tedy v případech, kdy se účinky takového rozhodnutí materializují v jejich právní sféře, je třeba počítat lhůtu k podání žaloby od okamžiku, kdy se takové osoby formálně seznámí s obsahem takového rozhodnutí, včetně jeho identifikačních znaků, jako je tomu kupř. u opomenutých účastníků řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2009, č.j. 2 As 25/2007-1118, č. 1838/2009 Sb. NSS); takovým způsobem v těchto případech podle přesvědčení zdejšího soudu s ohledem na zásadu právní jistoty a spravedlnosti vůči účastníkům kolaudačního řízení na okamžik seznámení se s takovým rozhodnutím třetími osobami nahlížet nelze. Je to právě bezpečně seznatelná materializace účinků takového rozhodnutí v právní sféře třetích

osob, která je klíčovým hlediskem, ve spojení s tím, vztaženo k nyní posuzované věci, že takové osoby byly účastníky řízení o povolení stavby a tudíž mohly rozumně předpokládat, že v budoucnu dojde i ke kolaudaci stavby, která je užívána. Pokud užívání stavby začalo takovým osobám z určitých důvodů vadit a jejich právní sféru narušovat, měly možnost v přiměřené době (nikoli po několika letech) na takovou situaci adekvátně zareagovat (kupř. obrátit se na stavební úřad).

10. Napadený kolaudační souhlas byl vydán dne 11.6.2018, přičemž žalobce dvouměsíční lhůtu pro podání žaloby odvíjí až ode dne 19.4.2021, kdy nahlížel do správního spisu a kdy se měl o vydání kolaudačního souhlasu dozvědět. Uvedené konstrukci však zdejší soud nemůže přisvědčit.
11. Ze správního spisu ve věci vydání dodatečného povolení stavby, prodloužení zkušebního provozu a vydání kolaudačního souhlasu, který si zdejší soud vyžádal, plyne, že žalobce byl účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby. V rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 18.4.2017, č.j. 657/2017/BNS/SÚ, sp. zn. S-1978/2016/BNS-SU, byl stanoven zkušební provoz stavby do 31.12.2017, a to výlučně z toho důvodu, že dle doloženého protokolu měření v místě chráněného venkovního prostoru stavby, v noční době, výsledná hodnota akustického tlaku překračuje hygienický limit 35 dB, a protože je „v současné době“ (v době vydání dodatečného povolení stavby) strojovna demontována vzhledem k ročnímu období a před zimou bude instalována odhlučňovaná verze strojovny chlazení, byl zkušební provoz právě z těchto důvodů nařízen do 31.12.2017, aby již bylo možno změřit hluk i ze strojovny (str. 11 rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 18.4.2017, č.j. 657/2017/BNS/SÚ, sp. zn. S-1978/2016/BNS-SU).
12. Žalobce tedy od 18.4.2017 věděl, že zkušební provoz pro účely měření hluku z provozu nové strojovny v noční době je nařízen do 31.12.2017. Pokud pak je po datu 31.12.2017 hřiště užíváno ke sportovním hrám, nepochybně o tom žalobce, coby vlastník sousední nemovitosti, musel vědět. I přestože byl k žádosti stavebníka zkušební provoz prodloužen do 31.5.2018 (neboť s ohledem na klimatické podmínky nebylo možné provést hlukovou studii), přičemž rozhodnutí o prodloužení doby trvání zkušebního provozu nebylo žalobci doručováno, je zjevné, že žalobci je známo, že hřiště je používáno, obzvláště za situace, kdy podrobně popisuje zvukové efekty her probíhajících na hřišti a kdy v žalobě uvádí, že hřiště je v jakémkoli ročním období pravidelně využíváno sportovci. Žalobce tudíž nemohl až do dubna roku 2021 předpokládat, že se tak děje na základě „prodlužování zkušebního provozu“, stanoveného v rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 18.4.2017, č.j. 657/2017/BNS/SÚ, sp. zn. S-1978/2016/BNS-SU, jak tvrdí v žalobě. Žalobce se proto nemohl o vydání kolaudačního souhlasu dozvědět až při nahlížení do správního spisu dne 19.4.2021, a skutečnost, že stavba byla zkolaudována, mu nepochybně musela být známa již dříve.
13. Zdejší soud uzavírá, že s ohledem na skutkové okolnosti muselo být žalobci zřejmé, že napadené rozhodnutí bylo vydáno. Za takových okolností s ohledem na výše předestřené principy lze spravedlivě požadovat, aby v přiměřené době vyvinul určité úsilí k tomu, aby se s rozhodnutím seznámil. Pakliže tak bezdůvodně nečinil, připravil se o možnost bránit se u soudu.

14. Byla-li tedy žaloba proti kolaudačnímu souhlasu vydanému dne 11.6.2018 podána až dne 21.6.2021, byla podle zdejšího soudu podána opožděně. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud odmítne návrh (jímž je v tomto případě žaloba), byl-li podán opožděně.
15. Proto zdejší soud žalobu jako opožděně podaný návrh podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítl.
16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Vzhledem k tomu, že byla žaloba odmítnuta, rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.
17. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak zdejší soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. července 2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu